

રેફિ વિદ્યાનિકેતન
શ્રી સ્વામી સમર્થ મઠ
દેવરૂખ કાટવલી માર્ગ
તા. સંગમેશ્વર
જ. રત્નાગિરિ
મહારાષ્ટ્ર ભારત.
ટેલીફોન: ૯૧૨૨૪૪૨૪૧૩૨૨

રેફિ વિદ્યા નિકેતન

વોલ્યુમ ૫ અંક ૮

ઓગસ્ટ ૨૦૧૩

“ગુરુપૂર્ણિમા - કેટલાક મૂળભૂત મુદ્દાઓ”

આ અંક અંતર્ગત :

ગુરુપૂર્ણિમા -	૧
કેટલાક મૂળભૂત	
મુદ્દાઓ	
ગુરુપૂર્ણિમાનો	૨
૨૦૧૩નો ઉત્સવ	
શિક્ષણને જીવનમાં	૩
ઉતારો	
પૂર્ણિમાની રાત્રીએ	૪,
મધ્યરાત્રીનું ચિંતન	૫
રેફિના અનુભવો	૬
મારો પ્રેમ, મારી	૭
જિંદગી અને મારો	
દ્દશ્વર	
આશ્રમજીના	૮
રેફિ સેમિનારનું	
સમયપત્રક	

ગયા અંકમાં આપણે ગુરુપૂર્ણિમા અને આધ્યાત્મિક પ્રક્રિયાના પથ પર તેના મહત્વ વિશે વાત કરી હતી. છેલ્લાં ૨૦ વર્ષોમાં ખૂબ જ ગુંચવનારો પ્રશ્ન મારી સમક્ષ આધ્યાત્મિક પથ પર ચાલતા આવ્યો હોય તો તે છે ગુરુપૂર્ણિમા એટલે શું? લોકોએ શું ઉજવવું જોઈએ? આ દિવસ ગુરુનો હોય છે કે શિષ્યનો? આ કોનો ઉત્સવ છે? હું આ પ્રશ્નને વધારે ગંભીરતાથી નથી લેતો એનું સરળ કારણ એ છે કે બીજા ઘણા પ્રશ્નો છે જે વધારે ગંભીર છે. જેના જવાબ શોધવા જોએ. મૂળભૂત પ્રશ્ન એ છે કે ગુરુ કોણ છે? અને શિષ્ય કોણ છે? જો આ પ્રશ્નનો જવાબ ન મળે તો બીજા પ્રશ્નના જવાબ શોધવા વર્થ છે.

ગુરુ અને શિષ્ય એ એકબીજાના પ્રતિબિંબ છે. ગુરુનો વિકસ ત્યારે થાય છે જ્યારે શિષ્યનો થાય છે. એમાં કઈ નવાઈ નથી કે પરંપરાગત રીતે એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે શિષ્ય તૈયાર હોય છે ત્યારે ગુરુ તેના જીવનમાં આવે છે. પણ ગુરુ બહારથી નથી આવતા. તેઓ ત્યાં જ હોય છે પણ ગુરુના રૂપમાં નહીં. તેઓ ત્યાં સુધી એક શિક્ષક હોય છે. અને તેવી જ રીતે વિદ્યાર્થી પછી શિષ્ય બને છે. જેવી રીતે ઈયળમાંથી પતંગીયું બને છે તેવી જ રીતે વિદ્યાર્થીમાંથી શિષ્યનું રૂપાંતર થાય છે. જેવી રીતે ઈયળ બને ત્યારે વિવિધ રૂપોમાંથી પસાર થાય છે. અને પછી તે સુંદર વિકસીત પતંગીયાનું રૂપ ધારણ કરે છે. તેવી જ રીતે એક શિષ્યને પણ આ જીવનના વિકાસની કંપિક પ્રક્રિયામાંથી પસાર થવું પડે છે. જેમાં એક સાધારણ મુમુક્ષુ એક વિદ્યાર્થી બને છે, પછી સાધક અને પછી શિષ્ય. શિષ્યની રિસ્થિતિમાં ઘણું અપેક્ષિત હોય છે. શિષ્ય બનવા માટે દરેકે શિસ્તમાં રહેવું પડે. અને પછી આવે છે ગુરુ જેઓ સ્વરૂપાંતરની પ્રક્રિયામાંથી પસાર થયા છે.

ગુરુ અને શિષ્ય બને હકીકતમાં વિચારોના, ભાવનાઓના અને કલ્યાણાઓના એક જ ચૈતન્યના સ્તર પર હોય છે. જો બન્નેમાંથી એક પણ આ ચૈતન્યના સ્તરની બહાર જાય તો તેમનું સુભેદ્રા તુટી જાય. અને ગુરુ શિષ્યના સંબંધોનો અંત આવે. પછી માત્ર બે વ્યક્તિઓ વચ્ચેનો સામાન્ય સંબંધ રહે. જે માત્ર શિક્ષક અને વિદ્યાર્થીનો હોય. તેમાંથી દિવ્યતા લુપ્ત થઈ જાય છે. ખૂબ ઉંચાઈ પરથી આ સંબંધ નીચે પડી જાય છે.

દરેકે કેવી શિસ્ત રાખવી જોઈએ? સર્વ પ્રથમ શરત તો એ છે કે સમપર્ણ હોવું જોઈએ. જો શિષ્ય સમર્પણમાં ન હોય તો તે શિષ્ય ન કહેવાય. આ શરત તો ફરજીયાત છે. સંપૂર્ણ સમર્પણ એટલે અહંકારમાંથી સંપૂર્ણ મુક્તિ. અને તે ખૂબ જ અધરો પ્રસ્તાવ છે. અહંકાર એ એવી વસ્તુ છે જે જલ્દીથી છોડી ન શકાય. તેમાં કઈ નવાઈ નથી કે ગુરુની આજુબાજુમાં ઘણા તેમના અનુયાયી હોય, ઘણા પ્રસંશકો હોય પણ શિષ્ય બહુ ઓછા જોવા મળતા હોય છે. શિષ્યોને તેમના દ્વારા ઉત્પન્ન કરેલી પરીક્ષાઓ પાસ કરવાની હોય છે. ગુરુ કદી પરીક્ષા લેતા નથી. ગુરુ માત્ર પરિસ્થિતિ ઊભી કરે જેથી શિષ્યને ખબર પડે કે તે ક્યાં છે. ગુરુપૂર્ણિમા હકીકતમાં એક પરિસ્થિતિ છે જેમાં દરેકે પોતાની જાતને ચકાસવાની છે.

“૨૦૧૩નો ગુરુપૂર્ણિમાનો ઉત્સવ”

રેકિ વિદ્યા નિકેતનની પરંપરા મુજબ આ વર્ષ ગુરુપૂર્ણિમાના ઉત્સવનું ગૌરવ બરોડા સેન્ટરને મળ્યું હતું. સેન્ટરના કાર્યક્રમોએ ખૂબ ઉત્સાહભેર આ ઉત્સવની તૈયારી કરી હતી. ઉત્સવની શરૂઆત સવારે ૮.૦૦ વાગ્યે ૨૨મી જુલાઈ, ૨૦૧૩ના ઓમકાર સાથે થઈ હતી. ત્યારે પછી બરોડાના પાંચ સાધકોએ રૂઢ સ્વાહાકાર કર્યો હતો. ત્યારપછી બધા સાધકોએ વિશ્વના પાંચ ખંડો

દેવરૂખમાં સ્વામીની પાદુકા

માટે પાંચ સર્કલ બનાવીને ઊંઠાર ઉચ્ચાર્યો. અને પછી આ સર્કલમાંના સાધકોએ સમગ્ર વિશ્વમાં સુખ, શાંતિ, સંવાદિતા અને સ્વાર્થ્ય ફેલાય તે માટે રેકિ મોકલી.

બરોડાની આપણી યુવા સાધક, ધારિણી સોમાણીએ નૃત્ય દ્વારા ગુરુતત્વની વંદના કરી હતી. ત્યારબાદ બધા સાધકોએ ગુરુજીને આધ્યાત્મિક પ્રક્રિયાઓ અને તેનો જીવનમાં અમલ કેમ કરવો તેના વિશે પ્રશ્નો પૂછ્યા હતા.

નાટકના સાધકો

તેના જવાબો ગુરુજીએ ખૂબ જ ઉંડાળ પૂર્વક એન જીવનના વિવિધ પાસાઓને સમજાવીને આપ્યા હતા. આ સત્ર બાદ ભવ્ય ભોજન સમારંભ થયો. બપોરનું સત્ર રેકિ ભંડારાથી શરૂ થયું જેમાં સીનીયર સીટીઝન્સને રેકિ આપીને ફૂતક્ષતા વ્યક્ત કરવામાં આવી હતી. સીનીયર સાધકોએ ખૂબ જ ભાવપૂર્વક રેકિ સ્વાકારી જેઓ ઘણી મોટી સંઘામાં હાજર રહ્યા હતા. ત્યારબાદ બરોડાના યુવા સાધકોએ એક નાટક તૈયાર કર્યું હતું જેને ફિલ્મના રૂપમાં પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યું હતું. એક કલાકની તે ફિલ્માં આધ્યાત્મિક પ્રક્રિયાઓ દરમ્યાન થતા મુદ્રાઓ વિશે સમજાવવામાં આવ્યું હતું. આ ફિલ્મની કથાવસ્તુ એ હતી કે અંડકાર અને સ્વાર્થ આ બન્ને આધ્યાત્મિક પથના મોટા અવરોધો છે અને એ પણ સમજાવ્યું કે રેકિથી જીવનમાં સંતુલન કેવી રીતે આવે.

સાંજના સત્રએ ભગવાન દાતાત્ર્યના ભક્તોના સમુદ્દરમાં ઈતિહાસ સર્જ્યો હતો. ગુરુચિત્રનું ગુજરાતી ભાષાંતર કરવાનું સંતો જેવા કે શ્રી વાસુદેવાનંદ સરસ્વતી અને રંગઅવધૂત બાપાનું સ્વખ હતું તે રાજકોટના આપણા સાધક શ્રીમતી પ્રતિભાબેન ચોક્સીએ સાકાર કર્યું. સતત અઢી વર્ષની મહેનત કરી તેઓએ જ્યે પાનામાં સમાયેલી ૮૦૦૦ ઓવીઓનું ભાષાંતર કર્યું. આ દિવ્ય ગ્રંથનું વિમોચન ગુરુપૂર્ણિમાની સાંજે દત્ત સંપ્રદાયના પૂજનીય વિજિતાઓની હાજરીમાં થયું હતું જેમાં ગાલુડેશ્વરના ટ્રૂસ્ટી શ્રી અવધૂત જોશી, શ્રી પણ્ણનકર, વિગેરેનો સમાવેશ થયો હતો. આ આપણા સાધકો માટે ખૂબ જ ગૌરવની ક્ષણ હતી અને તેની લોકોએ ખૂબ પ્રશંસા કરી. દેવરૂખમાં પણ ગુરુપૂર્ણિમાનો દિવસ ખૂબ જ ઉત્સાહ અને આનંદભેર મનાવવામાં આવ્યો હતો.

દેવરૂખમાં સ્વામી સાથે માઈ

બરોડામાં એકનિત થયેલ સાધકોનો મોટો સમુદ્દર

“ગુરુજીના શિક્ષણને જીવનમાં ઉતારો અને જીવન એક ઉત્સવ બની જશો”

- કૃપા ચોકરી

આ વર્ષ ૨૨મી જુલાઈ, ૨૦૧૭ના દિવસે બરોડામાં ગુરુપૂર્ણિમા ઉજવાઈ હતી. સવારના ત્યાં એક પ્રશ્નોત્તરીનું સત્ર રાખવામાં આવ્યું હતું. જેમાં ગુરુજીએ કટ્યું કે, “મને મારી ગુરુદક્ષિણા મળી જશે, જ્યારે તમે બધા મારા શિક્ષણને જીવનમાં ઉતારશો.” આ વાક્ય મારા લઘુને સ્પર્શી ગયું અને હું વિચારવા લાગી કે શું મેં ખરેખર ગુરુજીનું શિક્ષણ જીવનમાં ઉતાર્યું છે? જો જવાબ “હા” હોય તો મારે કોઈ દિવસ દુઃખી ન થવું જોઈએ. ગુરુજી હંમેશા કહે છે, “એકવાર નક્કી કરો કે સ્વામી તમારે સાથે છે કે નહીં.” જો આપણે માનીએ કે સ્વામી આપણી સાથે છે તો જીવનમાં જે કંઈ ઘટીત થાય છે તે સ્વામીની ઈચ્છાથી થાય છે અને આપણે તેને સહજતાથી સ્વીકારી લેવું જોઈએ. આપણને દુઃખી થવાનો અધિકાર નથી. કારણ કે અહીં આપણે સમજવું જોઈએ જે આપણા ભૂતકાળના કર્મને કારણે જ આપણા જીવનમાં આવી પરિસ્થિતિ ઊભી થઈ છે અને સ્વામી થોહું દુઃખ આપીને આ સંસ્કારને કાઢવા માગે છે. અથવા તો આપણે જે ઘટીત થવાની કલ્પના કરીએ છીએ તે આપણા માટે સારું નથી.

અને બીજી વાત આપણે હંમેશા યાદ રાખવી જોઈએ કે, “અશક્ય હી શક્ય કરતીલ સ્વામી”. પણ તે તેઓ સમય આવ્યે કરશે અને જો નથી કરતા તો તે આપણે માટે સારું નથી. આપણે સ્વામી કૃપાપ્રાર્થી કરે ત્યાં સુધી રાહ જોવી પડે. આ જ સંદર્ભમાં ગુરુજી બીજું એક દ્રષ્ટાંત આપે છે કે જો એક બાળક તેની માં સાથે બહાર ગયું હોય અને પાછા ફરતી વખતે જો બાળક ઘરે જલ્દી પહોંચી જાય કારણ કે તેની ઉજ્જી અને ગતી માં કરતા વધારે છે. હવે જો બાળક ઘેર જલ્દી પહોંચીને દરવાજો ખોલવાની કોશીશ કરે અને તાણું જોઈને અસ્વસ્થ થઈ જાય અને પછી દુઃખી થાય કે દરવાજો નથી ખૂલતો તો આ દુઃખ જાતે ઉત્પન્ન કરેલું છે કારણકે અણાનતાવશ બાળક ભૂલી ગયો છે કે માં પાસે ચાવી છે. અહીં બાળકે એ યાદ રાખવું જોઈએ કે માં થોડી જ ક્ષણોમાં આવ્શો અને તેની પાસે ચાવી છે જે બધા જ દરવાજાને ખોલી દેશે. તે માટે તેને અસ્વસ્થ થયા વગર રાહ જોવી જોઈએ.

આપણા જીવનમાં પણ જ્યારે પરિસ્થિતિ વિપરીતે હોય ત્યારે આપણે અસ્વસ્થ થઈ જઈએ છીએ અને ભૂલી જઈએ છીએ કે માં(ભગવાન) બધા જ દરવાજા ખોલી શકે છે અને તે હંમેશા આપણી સાથે છે. અને આ જ કારણથી, આપણે દુઃખી, અસ્વસ્થ અને ઘણી વખત નિરાશા અનુભવતા હોઈએ છીએ. પણ અહીં જો આપણે થોડી જાગૃતિ રાખીએ અને આપણી જાતને યાદ કરાવીએ કે સ્વામી, ભગવાન આપણી સાથે છે અને તેઓ ઉચ્ચિત સમયે આવીને જીવનનાં બધાં જ તાળા ખોલી દેશે તો જીવન ખૂબ જ સરળ થઈ જશે. અને આ જાગૃતિ રાખી અને સ્વામી દરવાજો ખોલે ત્યાં સુધી રાહ જોવી એ જ સાધના છે.

ગુરુજી વારંવાર કહે છે, “સાધના બીજું કંઈ નથી પણ ઈશ્વરની કૃપા આપણા પર થાય ત્યાં સુધી રાહ જોવી.” અહીં હું એવું કહીશ કે રેકિ, અનિહોન્ટ, ટીએમ અને દિવ્ય અવકાશ સાથે જોડાઈ રહેવું આ બધું આપણને એ જાગૃતિ રાખવામાં મદદ કરે છે કે સ્વામી આપણી સાથે છે અને એ ઉચ્ચિત સમયે જરૂર આવશે. ત્યાં સુધી આપણે અસ્વસ્થ થયા વગર અને વ્યાકુળ થયા વગર શાંતિથી રાહ જોવાની છે. અને જો આપણાને જીવનમાં કંઈક મેળવવાની ઈચ્છા હોય તે નથી મળતું તો તેને પણ સ્વામીની કૃપા જ માનજો કારણકે તે દિવ્યમાં છે જેને આપણા સમગ્ર જીવનનું પૂર્ણ જ્ઞાન છે અને તેઓને ખબર છે આપણા માટે શું સારું છે.

મને આ સચોટ બોધ મળી ગયો છે કે જો દરેક ક્ષણે આપણે જાગૃતિ રાખીએ કે સ્વામી આપણી સાથે છે અને તેઓ આપણા જીવનની દરેક પરિસ્થિતિ નિહાળે છે તો આપણે કદી દુઃખી ન થઈ શકીએ. તેઓને આપણી દરેક ચિંતાનું ભાન છે એટલે આપણે નાના બાળકની જેમ જીવનની દરેક પળને માઝી શકીએ. કારણ કે નાનું બાળક નિષ્ફિકર હોય છે. કારણ કે તેની માં તેનું ધ્યાન રાખે છે. આપણે હંમેશા યાદ રાખવું જોઈએ કે આપણે દિવ્ય માં ના ખોળમાં બેઠા છીએ જેને આપણી બધી જ ખબર છે અને તે ઉચ્ચિત સમયે આપણે બધું જ આપશે.

ગુરુપૂર્ણમા એ માત્ર દિવ્યતાના પથ પર ચાલતા મુમુક્ષુઓ માટે મહત્વનો દિવસ છે. દિવસ આજો મેં ગુરુની મહિમા, તેમના ગુણગાન અને તેમના દિવ્ય આશર્વિવાદની પ્રાર્થનામાં વિતાવ્યો હતો. તે પવિત્ર રાત્રીએ જ્યારે ચંદ્રમાં વાદળાની વચ્ચેથી સંતાકુકી રમતો હતો અને પવન ખૂબ જ જોરથી ફૂંકાતો હતો ત્યારે દિવ્યતાની અનુભૂતિએ મને મંત્રમુગધ કરી દીઘી હતી. મને લાગ્યું કે બધા જ દેવો - બુધ, રામ, કૃષ્ણ, પ્રિસ્ત અને બધા જ ગુરુજનો જેણે આ પૃથ્વી પર આશર્વિવાદ વર્ષાવ્યા છે તે બધા એક અનંત રૂપ લઈને પ્રકાશના રૂપમાં વિદ્યમાન છે. જ્યારે હું આ સર્વોચ્ચ શક્તિ, ગુરુ-ભગવાન વિશે વિચારતી હતી ત્યારે વિચારોની હારમાળા મારા મનમાં આવી. જે મેં નીચે લખ્યું છે તે આ વિચારોનો પ્રવાહ છે જેમાં કદાચ સાતત્ય ન જોવા મળે. .

જે દયાનના સર્વોચ્ચ શિખર પર નિષ્કામ થઈ બેઠેલા છે

જે રિથરતા અને શાંતિના રૂપમાં દરેકમાં વ્યાપ્ત છે

જે વિચારોના વાદળાની પાછળ હસતોગતાઈ ચંદ્રમાં છે

જેનાથી શાંત આત્માને આનંદની અનુભૂતિ થાય છે.

રૂપેરી પ્રકાશ આ સંતના ચરણોને ધોવે છે.

જે સ્થિર અને નિર્ધિયાર છે.

તે રહસ્યમય રાત્રીએ દિવ્ય સુગંધ પ્રસરી

અને અચાનક હવા ચાતી એ વિજણી ચમકી

તે વાદળોનો ગડગડાઈ અને તોફાનનું તુટી પડ્યું

અથું લાગ્યું જાણે કે મહાભૂતો બતાવે છે તેમનું સામથ્ય

અને તે ક્ષણ જે હતી ભયાનક અને ડરાવનારી

ત્યારે મેં જોઈ તમારી મંત્રમુગધ કરનારી આભા

હે ગુરુ, કરણાસાગર અને કૃપાસિંહુ

હું તમારા શ્રી ચરણોમાં શરણ માંગુ છે.

મનનાં વિચારોના વાવાગોડાશી વ્યથીત

ભાવનાઓના આણુધર્યા પેગના અતિરક્ષી ડગમગેતી

આંત્રમશાંતિનો ડામડોલ કરતા અહેંકરના વમળાં ફસાયેતી

હું સુકાયેલી ધરતી જેવી દૃષ્ટાળ ગ્રસ્ત

થઈ ગઈ છું જીવનના નિદર્ય સુરજના તાળથી

મારા વ્યાકુળ કપાળ પર તમારો શિતળ રૂપી

તમે તો નિર્મિત જરણું અને શારૂપત

તમે છો આશ્વાસીત અને સજ્જવન કરનારા વરસાદ જેવા

જે મારી તૃષણાને સંતોષે છે અને મને જુવન આપે છે

હું છું દિશાલીન પવન જેને દિશાની જરૂર છે.

સળગતી આગ જેને તમારા બળતણાની જરૂર છે

ધરામસતુ પુર જેને તમારા સાંવનની જરૂર છે.

પ્રસરતો અવકાશ જેને તમારે બાંધવાની જરૂર છે

અને તમે છો તે સર્વોચ્ચ શક્તિ જે વશ કરે છે.

જે બધા તત્વોની લગામ પોતાના હથમાં રાખે છે

હે સર્વશ્રીએ વ્યક્તિત્વ ધરાવનાર કૃપાસિંહુ

મને તમારા હાથની પોચી માંટી થવા દો

જે તમારી ઈરછા મુજબ વળી શકે

જેને તમારી કરણાની બહીમાં પકાવો

જેથી હું તમારો યોગ્ય દીવો બની શકું

મને તમારા હાથની પોચી માંટી થવા દો

જે તમારી ઈરછા મુજબ વળી શકે

જેને તમારી કરણાની બહીમાં પકાવો

જેથી હું તમારો યોગ્ય દીવો બની શકું

વિનભ્રતાથી જેમાં આકાંક્ષાની વાત બળતી હોય
 સમૃપણમાં રિથર, પોતાનો પ્રકાશ અનુભવતી
 જે દિવ્ય પ્રકાશની આભા ફેલાવતો હોય
 ત્યારે મારા હૃદયના છૂપે ખુલ્લે
 તમારી ચાદના પડદા પડે છે જે રોમાંચ જગાવે છે
 મારા હૃદયના પ્રત્યેક ધબકારમાં
 તમારું સર્વશ્રેષ્ઠ નામ હંમેશા મારા હોઠો પર
 સૂતા, જાગતા કે સ્વપ્ન અવસ્થામાં
 આ નાનું રવ્પ્રકાશીત સ્વરૂપ
 તમારી મહાનતામાં શાંત અને તેજસ્વી
 તમારી સુંદરતા અને પ્રેમ સર્વવ્યાપી
 તે લાવે છે શાંતિ, આંસુ અને નિઃશંક શ્રદ્ધા
 તમારી સત્યતામાં બધી જ બ્રાંતિઓ લુપ્ત થાય છે.
 અને આ મારી પ્રાર્થના છે જે તમને નમીને કરું છુ
 હંમેશા મને રાખો તમારા વિચાર અને કૃતિમાં
 જેથી હું રહું તમને સદા સમર્પિત
 આ ભાવના, મન અને કારણાથી
 તમારો દિવ્ય પ્રેમ છે અંકિત મારમાં
 મને તમારી શાંતીના દૂત થવા દો, તમારી દિવ્ય પ્રકાશ
 મને તમારા પ્રેમના સાગરની નરી થવા દો
 મને તમારા ઝાન અને સત્યનું ભાન થવા દો
 મને તમારા શ્રી ચરણોમાં ચટાવેલ પુષ્પોનો હાર થવા દો હે દિવ્ય ગુરુ
 દિગંબરા દિગંબરા દિગંબરા.....!

“રેકિના અનુભવો”

હું સેજલ મોટી અમદાવાદની છું. મે મારી પહેલી અને બીજી ડીગ્રી ૨૦૦૩-૨૦૦૪માં કરી હતી. ત્યારબાદ મેં સતત તરફ રેકિની પ્રેક્ટિસ કરી હતી. પણ પછી રોજાંદો કાર્યભાર એટલો વધી ગયો કે ફૂલ બોડી રેકિ લેવાનું શક્ય બન્યું નહીં. છતાંથે હું રેકિના અવકાશથી કદી દૂર ન હતી. હું જેને જેને રેકિની જરૂર હતી તેને હું રેકિ આપતી હતી. આજે પણ હું જ્યારે જ્યારે મને સમય મળે ત્યારે રેકિ કરું છું અને જેને રેકિની આવશ્યકતા હોય ત્યારે તેને આપું પણ છું. છેલ્લા ૮ વર્ષમાં મેં એ અનુભવ્યું છે કે રેકિ એવું જીવન આપે છે જેની મેં હંમેશા કામના કરી હતી. ઘણી વખત એવું બન્યું છે કે મારી પાસે જેણે રેકિ માંગી હોય તેને હું આપવાનું ભૂલી ગઈ હોઉં. અને પછી મને ખબર પડે કે મારી રેકિ તેમને મળી ગઈ છે. ઘણી વખત મેં આ અનુભવ્યું છે કે માત્ર રેકિને યાદ કરવાથી રેકિ વહેવાનું ચાલુ થઈ જાય છે. ટૂંકમાં કહું તો મને હંમેશા લાગે છે કે રેકિ માં જેવી છે પ્રેમણ અને કરુણામય. તે લોકોની અંદરની શક્તિને બહાર લાવે છે. અંદરની દિવ્યતા બહાર વહેવા લાગે છે.

મારા દિકરાઓ ૨૦૧૨માં ચિલ્ડ્રન્સ્ સેમીનાર જે ભારતીબેને લીધો હતો, તેમાં રેકિ લીધી હતી. હું તેનામાં રેકિ શીખ્યા પછી પ્રચંડ બદલાવ નિહાળી રહી છું. તેનાં વર્તનમાં તેનાં ભણવામાં તે સારો એવો પરિપક્વ થઈ ગયો છે. મારામાં અને મારા દિકરામાં પરિવર્તન જોઈને મારા ધનીજ સંબંધીઓ પણ આ દિવ્ય પથ પર અગ્રસર થયા છે.

માસીક સ્ટડી સર્કલ પણ મને અવકાશ સાથે જોડાઈ રહેવામાં ખૂબ મદદ કરે છે અને મને તેનાથી ઘણો લાભ થાય છે. ગયા મહીને મેન્ટલ મેથડનું સેશન ભર્યું અને જોયુ કે તે ખૂબ જ કામ કરે છે. ૧) પહેલામાં મેન્ટલ મેથડ મારા ટુ વીલર ડ્રાઇવ કરવાના ડરને કાઢવા માટે વાપરી. મને સાયકલ પણ નથી આવડતી. મેં ટુ વીલર શીખવાના ઘણા પ્રયત્નો કર્યા હતા પણ બધા જ નિષ્ફળ ગયા હતા. આ કદાચ મારી છેલ્લી કોશીશ હતી. હવે મેં નક્કી કર્યું હતું કે હમણા શીખશ નહીં તો કોઈ દિવસ શીખવાનો પ્રયત્ન નહીં કરું. હું ટુ વીલરને જુંગીમાં અડકીશ પણ નહીં. પણ જ્યારે મેન્ટલ મેથડ ચાલું કરી ત્યારી ચ્યામ્પટાર થયો. કોઈની પણ મદદ લીધા વગર હું ૧૦ દિવસમાં ટુ વીલર શીખી ગઈ. હવે હું ટુ વીલર ચલાવવામાં કુશળ થઈ ગઈ છું. ૨) બીજી વખત મેં આ ઉમદા પ્રક્રિયાને મારા દિકરા માટે વાપરી હતી જે ભણવામાં થોડો નબળો હતો. મેં અને મારા દિકરાએ એવો સંકલ્પ રાખીને આ પ્રક્રિયા કરી હતી કે તેને ૭૫% માર્ક્સ પરીક્ષામાં મળ્યા છે. અમે આ પ્રક્રિયા ૨૧ દિવસ સુધી કરી હતી. અમારી પાસે ખુશ થવાના બધા કારણો હતા જ્યારે તેને ૭૩.૭% માર્ક્સ તેને વાર્ષિક પરીક્ષામાં મળ્યા હતા. ૩) હવે એક સંકલ્પ લઈને મેન્ટલ મેથડ કરું છું તેને ૨૧ દિવસ સુધી કરીને પછી બીજો સંકલ્પ લઉં છું.

સેજલ મોટી, અમદાવાદ

મારે મારો રેકિની પહેલી ડીગ્રી શીખ્યા પછીનો અનુભવ તમને કહેવો છે.

મારા પતિ (રાહુલ) અને મેં ભારતીબેનના માર્ગદર્શન હેઠળ ૧૫મી અને ૧૬મી જૂનના રેકી શીખી હતી. મને હંમેશા માથાનો દુઃખાવો રહેતો હતો અને તેના માટે હું ઘણી દવાઓ ખાતી હતી. પણ હવે જ્યારે માથું દુઃખે છે ત્યારે હું બધા માથાના પોઈન્ટ્સ પર રેકી લઉં છું અને મેડિસીન ખાધા વગર જ મને સારું લાગે છે. હું અને મારા પતિ આ કોર્સ કર્યા પછી ખૂબ જ ખૂશ છીએ.

અમને રેકિનો ખૂબ જ સારો અનુભવ થયો છે. મારા સાસુને ટેનીસ એલ્બોની તકલીફ હતી. મેં તેમને ફૂલ બોડી રેકી બે દિવસ દિલ્હી અને તેમને ખૂબ જ સારું લાગ્યું. મેં મારી સખીઓને પણ રેકી આપી છે અને તેમને ખૂબ જ સારું લાગ્યું છે. હું જ્યારે ભારતીબેન, મારા રેકી ટીચર સાથે વાત કરું છું ત્યારે મને માં સાથે વાત કરતી હોઉં એવું લાગે છે.

અમે બન્ને આ થેરાપીના આભારી છીએ જેને લીધે અમારા જીવનમાં ઘણા પરિવર્તન લાવ્યા છે. અમે અમારા એકવીસ દિવસ પુરા કર્યા છે અને હજુ પણ અમે રેકિની પ્રેક્ટિસ કરીએ છીએ અને બીજી ડીગ્રી શીખવા માટે તત્પર છીએ. હું બીજી ડીગ્રી કરવા માટેની તકની રાહ જોઉં છું.

સ્નેહલ પરમાર, અમદાવાદ

તે કયારેય કશું ન કશ્યું છતાં મેં સાંભળ્યું,
મને આઘ્યું એક મૌન વચન
મને સદા પ્રેમ કરવાનું, મારા દેખાવની પરવા વિના
મારી સત્તા, મારું ધન નથી તારા ધ્યાનમાં

હતી જ્યારે તું આસપાસ, પ્રત્યેક દિવસ વિતાવ્યો મેં,
હૂબી ગઈ હું એ અમર્યાદ પ્રેમમાં
મારી હતાશા, ગુર્સા અને હુઃખની ક્ષણોમાં
તે પૂંછડી પટપટાવી બતાવ્યું કે તને મારી ફિકર છે.

હું યાદ કરું છું એ દિવસો
જ્યારે હું ખૂબ ઉદાસ હતી,
હું ખૂબ ચિંતામાં હતી,
ત્યારે તે ચાટેલો મારો હાથ,

દરેક વખતે જ્યારે ખોળામાં રાખ્યો તે હાથ,
મને લાગ્યું ઈશ્વર મારી પકડમાં આવ્યો છે,
તું મારો પ્રેમ, મારી જિંદગી મારો ઈશ્વર છે.
કેટલા પ્રયત્નો તે કર્યા મને હસતી રાખવા

આપણે સદાય સાથે ન પણ રહીએ
પરન્તુ મારા છેલ્લા શ્વાસ સુધી
સદાય તારી સાથે રહેવાનું આપું છું વચન
તારી આંખો મિયાય ત્યાં સુધી.

**મારી પાસે ત્રણા ખજાના છે જેને હું મારું છું પહેલો
કર્ણા, બીજો ફકીરી અને ત્રીજો નમૃતા.**

- ????????????

જો તમે જીતવા
માંગતા હો તો
સ્પર્ધામાં ન
ઉત્તરો. જો તમે
સત્તા પ્રદર્શીત
કરવા માંગતા
હો તો બડાઈ ન
હાંકો. માત્ર
સ્વર્ગના
માર્ગદર્શનને
અનુસરો.”

આશ્રમ જ્ઞાન

સાધક - એક માર્ગદર્શક

દેવરૂખ આશ્રમની એક સુસ્ત સવારે ગુરુજી આશ્રમના તે દિવસના રહેવાસીઓ સાથે વાત કરતા હતા. તેઓ એ કહેવા માંગતા હતા કે બહાર ગામના સાધકો જે આશ્રમમાં આવે છે તેઓને દેવરૂખના સાધકો કરતા હુંયાવી અનુભવ વધારે છે. તેઓને શિખવાની ઘણી જુદી જુદી તકો શહેરમાં ભજતી હોય છે અને તેના લીધે તેમનો અનુભવ વિશાળ હોય છે. એટલે તેઓએ સ્થાનીક સાધકોની સાથે હરીફાઈમાં ઉત્તરીને પોતાની શ્રેષ્ઠતા પૂરવાર કરવાને બદલે તેઓના માર્ગદર્શક બનવું જોઈએ. જીત હંમેશા સ્પર્ધામાં ઉત્તરીને ન થાય. જ્યારે તમે સ્પર્ધામાં ન ઉત્તરીને માત્ર લોકોને માર્ગદર્શન આપો જેથી તેઓમાં પહેલા કરતા સારો બદલાવ આવે, ત્યારે તમારી જીત થઈ ગઈ છે. જીવન એ કઈ સ્પર્ધા નથી જેમાં આપણે કોઈને કશું પૂરવાર કરવાનું છે. અને જેઓ આશ્રમમાં વધારે સમય રહે છે તેમણે વધારે ધ્યાન રાખવાની જરૂર છે કારણકે લોકો મોહરા ચઢાવીને ફરતા હોય છે અને તેમાં તેઓને આનંદ હોય છે પણ ક્યાં સુધી આ મોહરું તમે પહેરી રાખશો? થોડા સમય માટે કઈ વાંધો નહીં આવે પણ વધારે સમય પહેરી રાખો તો તનાવજનક પરિસ્થિતિ ઉત્પન્ન થશે. તો આનો ઉપાય શું? દરેકે પોતાની જીતનું શુદ્ધિકરણ કરવું જોઈએ જેથી આપણે આપણી ખામીઓ છુપાવવાની જરૂર ન પડે. જો કોઈ ખામી હોય જ નહીં તો તમે શું છુપાવશો? અને શું કામ? જો પહેલા કરતા તમારા વ્યક્તિત્વમાં બદલાવ ન આવે તો તમે તમારી ખામીઓ જ લોકો સમક્ષ રજુ કરશો. અને જ્યારે તમે ખામીઓથી ભરેલા હશો ત્યારે કોઈ તમારી પાસેથી કઈ શીખશે નહીં. તમે બીજા સમક્ષ શું આદર્શ રજુ કરશો? તેઓએ એ પણ કંઈ કે જેઓ સેવા કરવા માટે આવ્યા છે તેઓને સર્વપ્રથમ તો એ ખ્યાલનો ત્યાગ કરવો જોઈએ કે તેઓ કઈ છોરીને આશ્રમમાં આવ્યા છે. તમે માત્ર એ જ ખ્યાલને પોખો કે તમે કઈક મેળવવા માટે અહીં આવ્યા છો. અને તમારું જીવન બદલાઈ જશે.

રેકિ સેમિનારનું સમયપત્રક

ક્રમ	તારીખ	સ્થળ	માસ્ટર	ડીગ્રી
૧	૩,૪ ઓગસ્ટ	દેવરૂખ	સીમાબેન / કલિપતા	પ્રથમ
૨	૩,૪ ઓગસ્ટ	અમદાવાદ	ભારતીબેન	પ્રથમ
૩	૩,૪ ઓગસ્ટ	વડોદરા	સંગીતાબેન	પ્રથમ
૪	૩,૪ ઓગસ્ટ	ડોંબીવલી	વિશાલ	પ્રથમ
૫	૧૦,૧૧ ઓગસ્ટ	મુંબઈ	રાકેશ	પ્રથમ
૬	૧૦,૧૧ ઓગસ્ટ	થાને	વિશાલ	પ્રથમ
૭	૧૭,૧૮ ઓગસ્ટ	કોટા	કૃપા	પ્રથમ
૮	૧૭,૧૮ ઓગસ્ટ	રાજકોટ	સીમાબેન	પ્રથમ
૯	૨૪,૨૫ ઓગસ્ટ	મંડગાવ ગોવા	અણત સર	દ્વિતીય
૧૦	૨૪,૨૫ ઓગસ્ટ	મંડગાવ ગોવા	સીમાબેન / કૃપા	પ્રથમ
૧૧	૨૪,૨૫ ઓગસ્ટ	પુના	વિશાલ / કલિપતા	પ્રથમ
૧૨	૨૪,૨૫ ઓગસ્ટ	નાશીક	સંગીતા / રાકેશ	પ્રથમ